

מסורת הש"ס

(א) ולעיל יד: וש"נ.
(ב) מנחות יט, ג (ויקרא יז).
(ד) ז"ל התגלחו,

תורה אור השלם

1. והגוף אותם הבדן
תנופה לפני יי קדש הוא
לבדן על זהה התנופה
ועל שוק התרופה ואחר
בשנתה הקדור יין.

2. ולקח הבדן את הוצע
בשלה מן האיל וזאת
מצה אחת מן הסל
ורקוק מצה אחד ונתן
על כפי נזיר
התגלחו את נזיר
בסדר 1 יט

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

הַשֵּׁם וְחַי וְלֹא תִשְׁכַּח, אֵלֶּיךָ:
כְּדַמְשֵׁי הָעַם כְּבוֹדוֹתָיִם אֵלֶּיךָ
וְהָתָן טוֹר לְעַלְיָ אֵלֶּיךָ: (ש)
1. צִיל כְּבוֹד, 2. צִיל דְּהַא,
5. צִיל הָרָ וְחַי דְּלֹא, 6. צִיל
וְהָתָן דְּרִיעָא תְּחַי כִּי, 11. צִיל
וְהָתָן אֵלֶּיךָ כִּי צִיל לִי הָאֵל
נָחִי כִּי, 15. צִיל מִיחָא דְּהַא
שְׂדֵה דְּהַתָּר, 18. צִיל מִיחָא
וְחַי נִתְחַק, וְצִיל וְקִסְדִּי דְּרִיעָיִם
וְחַי נִתְחַק בְּחַד, 26. צִיל מִיחָא

שלשה מינין פרק ששי נזיר

גלגלת (6) (6) ותגלחת מערכת
י.י. אחר קרבן ואף על גב
החם אחר מעשה יחיד.
ל כפי הנזיר אחר התגלחו

רבי שמעון אומר כיון
הדמים הותר הנזיר
למזות: **גמ'** ת"ר
אחר המעשים כולן
תשכמים אומרים "א
השנויירו דרבנן כתי
יין וכתבי התם
מה התם אחר
מעשה יחיד אי
הכי גז"ש למה לי:
מעכת אליבא דרמא
גמ' גמ' גמ' גמ' גמ'

י' פשיטא האמר ר"א א
י' מצוה היא הכא

(א) הָיָה שֶׁ"מ דַּבְּתוּפָה מוֹרֵם
 לֹא לָאוּן לִי לִמּוּר שְׁחֵגְלָתָהּ
 רַע שֶׁסָּם שִׁישׁ לִי שְׁעָרֵי יַעֲזִיר
 לִי כִפִּים וְאִידֵי דִידֵי לִבְרִי
 דִּיךָ לְהַעֲבִיר עָפֶר. ה"ב מֵאִישׁ
 יֵאֱמָר לְעוֹלָם בְּיָן וּלְרַבָּן
 שְׁחַד בְּמִקּוֹם תִּגְלָתָהּ הִסְתִּירוּ
 לִי בְּיָן לְרָא"ה שֶׁנֶּחֱזַק בְּרַבָּן בְּיָן
 "ו עַיִן לֵאלֹה [בִּצְרָן] לִי שֶׁעַר
 עַל זְרוּעוֹ וְהִ"ה דִּישׁ" 16 לִי וְהִ"ה
 יוֹרֵד אֵין לִי מִן הַשָּׁמַיִם עוֹלָמִית
 [בִּפְסִי] מִזּוֹ דַּחֲמָא בִּין יֵאֱמָר 20
 21 לִי אֵין לִי וְלֵאחֵי לִי
 22 לְרָא"ה תִּפְסוֹק לִיָּה מֵאֲחֵר
 הֵאֱמָר דַּחֲמָא בִּין יֵאֱמָר 23 בִּין אֵין
 לִבְנֵי"ה דִּלָּן לִי מִקְדָּה דְכָל
 יוֹרֵן בִּין לִי לִי שֶׁעַר בִּין אֵין לִי
 תִּפְסִי עַל זְרוּעוֹ "ו רַשׁ תִּתְּחַבֵּהּ
 בִּין הִיָּה יוֹבֵל לְהַקְשׁוֹת דִּלְרֵי

[illegible]

אחר מעשה יחיד. אף
וכדתי צפ' מי שלמה
מעשה יחיד. שלוחו אחר
יחיד: **אימא** עד דאיבא

שנורק עליו אחד מן
שמות בין ולהשמא
חר ישתה הנזיר יין
דברי רבי אליעזר
מעשה יחיד מאי
הבא ואחר ישתה
אחר התגלחו את
עשה יחיד אף כאן
עד דאיכא תרווייהו
אמר רב תנופה בניז
יולימא אליבא דרבנן
לא מעכבא תנופה
חר מעשים כולם מהו
מי לא תעכב קמ"ל
ומי

וְאֵלֶּה הָא דְּתַנִּינא וּחְתָּר
מַעֲבָד וּרְבִינָן^א מַגֵּם דְּלֹחֵר
עַל עַל דְּאַרְחָן חֵטְר^ב עֲבִיר
א דְּלִיחָא בְּמִוְרַת בְּהִידִי נִיחָא
אִיטֵי לְרִיךְ לְבָשׁ אִין לוֹ תַקְנֵה
מִדִּי מְגַלְתָּהּ מִלְּהוֹה וְלֹא עֲלֵב
יִין וּרְבִינָן לָקִישׁ הַמְּהוֹה הָא
שֵׁין בִּין לְבָשׁ לֹא לְבָשׁ יִין לוֹ
יִיא חֲמִישׁ בְּהַעֲבֵר^ג חֲמֵר^ד
רַבִּי פְדָה. הֵא דְּלֹחֵר רַבִּינָא
עֵינִן קִרָּה דְּרַבִּינִי עַל מִקְוֵה
וְרַבִּי אֵלֶּיךָ מִלְּהוֹה חֵטְר^ה
וְרַבִּי חֵטְר^ו אֵלֶּיךָ שְׂמֵשׁ שְׂמֵשׁ
הַמַּעֲבָד אֵלֶּיךָ לְרַבֵּן דְּלֹחֵר
שַׁר הֵב נִימֵי דְּמַעֲבָדָה וְהַמְּהוֹ
לְרַבִּי לְבִילֵה בִילֵה מַעֲבָדָה
וְרַבִּי^ז לְהַשׁוּת יִין לוֹ לֵישׁ לוֹ
וְעֹלָם^ח אֵלֶּיךָ לְהַשׁוּת יִין לוֹ לְרַבִּי
נְגַלְתָּה לֹא מַעֲבָדָה לְרַבִּי^ט

וַיֹּאמֶר דְּרִיבִיכָא פֶּתַח דְּלֹמֶר בִּי שִׁי
אוּמְתִילָא מִזֵּיר מִמּוֹרֵר בִּי
כִּי לֹא חֵן לִי אֶין לוֹ
וְכִי כִפְסִי מִזֵּיר מִמּוֹרֵר דְּחִמִּי
שֶׁהָיָה עֵיבּוּבָא וְאֵת דָּאסִק
וְיִיל לְבִיכָא אֲתָא וְכִרְיָא דְּ
וְיִמְרֵת מִזֵּיר וְאֲתָר דְּמַטְפֵּס
בְּנִיזִימָא וְתֵּן דְּחֵן
וְכִי דְּהַמְעֵסִינָא וְתֵּן
אֶל דְּהִיטָא מְרַסְרָא דְּרִיבִי
וְאֵת דְּמַטְפֵּס וְהִבִּי פִּירוּשׁוֹ
אֶל מַעֲבְדֵּיכֵן שֶׁהָיָה מְגַלְתָּא
לֹא מַעֲבְדֵּיכֵן בְּמַנְהוּת
שֶׁהָיָה מִינֵן דְּ
בְּקִימָאן דְּרֵבָה עֵיטָא
וְיִמְרֵת וְאֵתְרֵינָא לְעִשׂוֹת
שְׁלֵמִים וְכִי אֲוֹמְרִים
כִּרְךָ לְהֵאָדָּם
דְּרַב לֵעֲבֹד בְּקִרְבֵּן
כְּרִעָן וְיִי לִי

וְהִיטָא מְגַלְתָּא שְׂחִיא בְּקֵץ
בְּנִיזִימָא וְיִמְרֵת וְאֵתְרֵינָא
לְעִשׂוֹת שְׁלֵמִים וְכִי אֲוֹמְרֵי
כִּרְךָ לְהֵאָדָּם דְּרַב לֵעֲבֹד
בְּקִרְבֵּן כְּרִעָן וְיִי לִי

וְהִיטָא מְגַלְתָּא שְׂחִיא בְּקֵץ
בְּנִיזִימָא וְיִמְרֵת וְאֵתְרֵינָא
לְעִשׂוֹת שְׁלֵמִים וְכִי אֲוֹמְרֵי
כִּרְךָ לְהֵאָדָּם דְּרַב לֵעֲבֹד
בְּקִרְבֵּן כְּרִעָן וְיִי לִי

מזו.

עין משפט
נר מצוה

ק"א ב מ"י פ"ח מהל'
נדרות הל' ה וע"ש
נכ"מ:

נוסחת הריב"ן

(ח) דמגלחת: (ז) רבא:
(ג) תעכב:

הגהות הב"ח

(ב) דש"י ד"ה אחר וכו'
דתגלחת מעכצת:

מוסף רש"י

תנופה בגזיר מעכבת.
דכמינ ונתן על כפי החר
לעכב משום דכמינ תורת,
אע"ג דלא מעכבא בעלמא
בדאמרינן בשמעתא קמייתא
דמס' יומא (ה.) שאם עשאה
למספה שירי מניה מעלה
עליו הכחוב סבילו לא כיפר
וכיפר (נחנחות י"ט.).

פי' הרא"ש

[illegible][illegible]

הגהות התוס'

[illegible][illegible]